

EKOLOGICKÉ DNY OLOMOUC

EDO 2022

BUBLI*fuck

16. 9. – 9. 10. 2022

32. ročník společné porady o našem světě.

POBYT A KOMUNIKACE V UZAVŘENÝCH BUBLINÁCH PROPOJENÉHO SVĚTA

Lze aktuálně ve veřejném prostoru plném názorových střetů vzájemně nesmiřitelných skupin komunikovat zásadní otázky dneška?

Umíme v éře nastupující umělé inteligence rozlišit podstatné od méně významného?

Nemění svět počítačů významy způsobem,

v němž organická zkušenost člověka se světem začíná ztrácet smysl?

Lze problémy s ohrožením přírody řešit na základě vědecké specializace, ... co s laiky? ... co s odpírači environmentální krize?

Má osobní, žitá zkušenost s přírodním světem v lidském měřítku ještě nějaký podstatný význam pro poznání světa v éře statistických modelů, nanotechnologií a fotografií černých děr?

EDO 2022 nabízí prostor, kde bubliny praskají, spory jsou východiskem pro nacházení porozumění, pro hledání souvislostí, kde pečujeme ve společné poradě o smysl našich snah, o bližší sepětí člověka a přírody (krajiny).

Ubytování pro účastníky festivalu ve vlastních stanech zdarma.

Doprava z Olomouce: pěšky a na kole, MHD, vlak...

slunakov.cz/edo

(připravujeme: www.ekologickednyolomouc.cz)

FB skupina: Ekologické dny Olomouc-Sluňákov

<https://bit.ly/3QT7681>

FB události:

<https://bit.ly/3AbscsE>

16. 9. ZAHÁJENÍ EDO 2022

Dům přírody Litovelské Pomoraví, Sluňákov, Horka n. Moravou

18:00 Koncert

Mirek Kemel v Rajske zahradě

Mirek Kemel vystoupil na EDO již dvakrát a posluchači byli doslova nadšeni, někteří mluvili o tom, že měli z jeho muzikantské výpovědi husí kůži. Znamý karikaturista a malíř vystupuje od roku 2009 také jako písničkář, doprovází se na akordeon, kytaru, ukulele a foukací harmoniku. Hraje buď sám, nebo s kapelou ve složení **Vlastimil Konopiský** (kytara, housle), **Tomáš Görtler** (akordeon, klávesy), **Petr Mikeš** (bicí), **Petr Tichý** (kontrabas). Častým hostem kapely je **Vladimír Javorský** (ukulele, saxofon, perkuse, zpěv). Letos bude Mirek Kemel s kapelou celý festival zahajovat v unikátním prostředí Rajske zahrady Františka Skály. Přijďte se potěšit dobrou muzikou, skvělými texty, které stejně jako jejich autor přirozeně svědčí o našich životních příbězích.

7. 10. – 9. 10. BESEDY EDO 2022

SLUŇÁKOV-DŮM PŘÍRODY LITOVELSKÉHO POMORAVÍ,
CENTRUM EKOLOGICKÝCH AKTIVIT MĚSTA OLOMOUCE,
NÍZKOENERGETICKÝ DŮM V HORCE NAD MORAVOU.

pátek 7. 10.

16:00

Stanislav Komárek

Proč potřebujeme svaté války?

Hrrrr, hrrr na ně!!! Na koho? Ale to je jedno...na ně!!! Čím se vlastně člověk nejvíc liší od zvířat? Fascinující i neblahá schopnost citově přilnout k idejím a abstraktům. Myšlenka konečného vítězství pracujícího makaka nechává opice chladnými. Potřeba nepřátel a jungovský Stín. Společenstvo čistých versus škůdci a zrádci lidu. Zločiny z pohnutek "ideálních" a "nizkých". Vaše řeč budiž ano, ano, ne, ne. Neblahá dichotomická rozcestí počítačů: zapnuto/vypnuto, like/dislike. Polární myšlení a jeho úskalí. Enantiodromie-co je to za slovo? Proč je odříkaného chleba vždycky největší krajíc? Poplivaní a viselci dneška hrdiny a mučedníky zítřka. Bublíny-prokletí či požehnání? Žil středověk více v bublinách než přítomná doba? Má se každý starat o všechno? Aktivismus-požehnání či prokletí? Kultury, které si myslí, že nestarat se o to, co nebylo svěřeno, je ctnost. Kudy z labyrintu? Bylo sto dvacet let provozování psychoanalýzy vůbec k něčemu? Nesvítime sto let po Edisonovi loučí?

Stanislav Komárek je český biolog, filosof a spisovatel; autor svébytných esejů, básník a romanopisec, etolog, antropolog, historik biologie. Studoval entomologii na Univerzitě Karlově v Praze. Po nástupu na Parazitologický ústav emigroval do Rakouska. Pracoval v Muzeu přírodní historie, na ministerstvu zemědělství a v Zoologickém ústavu Vídeňské univerzity. Zabýval se etologickými a antropologickými koncepcemi (např. A. Portmann, J. v. Uexküll, K. Lorenz a O. Koenig). Zajímá se také o psychologii a psychoanalýzu, zejména vídeňskou tradici freudovskou a jungovskou. Po návratu do Prahy v roce 1990 nastoupil na Katedru filosofie a dějin přírodních věd na PFF UK, kterou založil Zdeněk Neubauer. Přednáší o vzájemných vztazích přírodních a kulturních fenoménů a biologické estetiky A. Portmanna, také o dějinách biologie, o dějinách objevných cest, domestikaci jakožto biologickém fenoménu, či mimikrách. Je skvělým esejistou (2006 cena Toma Stopparda) a autorem celé řady knih: „Dějiny biologického myšlení“, „Mimikry, aposematismus a příbuzné jevy“, „Lidská přirozenost“, „Spasení těla: moc, nemoc a psychosomatika“, „Ptáci v Čechách 1360–1890 aneb tajemství rytíře von Sacher-Masocha“,

„Příroda a kultura: Svět jevů a svět interpretací“, „Obraz člověka a přírody v zrcadle biologie“, „Ochlupení bližní. Zvířata v kulturních kontextech“, „Evropa na rozcestí“. Napsal také beletristické romány „Opšlístisova nadace“, „Černý domeček“, „Mandaríní“. Je autorem sbírky básní „Kartografie, Kaligrafie, Holografie“, „Mé polopouště“. Nedávno vyšly první dvě části jeho memoárů „Města a městečka“. Aktuálně vyšla kniha: „Jungovské eseje z devadesátých let I., II.“ a na podzim by měl vyjít nový román „Jezovita Balbinus“.
<http://www.stanislav-komarek.cz/>

17:30

David Storch

O krizi vědy

Už přes sto let se říká, že věda je v krizi. Ve skutečnosti tu byla celá řada různých krizí, přičemž některé byly překonány a u dalších se ukázalo, že šlo spíše o krizi něčeho jiného než vědy. Přesto dnes věda v určité krizi je, jak se pokusím ilustrovat několika příklady z vlastního oboru, tedy ekologie. Jak už to u krizí bývá, tato krize vzešla ze samých dobrých věcí, kterých si na vědě považujeme, přitom ale zásadně ovlivňuje budoucí důvěryhodnost celého systému.

David Storch je biolog, působí v Centru pro teoretická studia, společném pracovišti Univerzity Karlovy a Akademie věd ČR. Je profesorem ekologie na Přírodovědecké fakultě UK. Zabývá se makroekologií, biodiverzitou a ekologickou teorií. Je spoluautorem knih „Jak se dělá evoluce“, „Úvod do současné ekologie“ a „Biologie krajiny – biotopy české republiky“, a editorem knihy „Scaling Biodiversity“, vydané nakladatelstvím Cambridge University Press. Je editorem časopisů „Ecology Letters“, „Global Ecology and Biogeography“ a členem redakčních rad časopisů „Vesmír“ a „Fórum ochrany přírody“. Občas píše do novin a vystupuje v médiích.

19:30

Marek Orko Vácha

Krajina, zrcadlo duše

(Křesťanství, ekologie a ochrana přírody)

Nejen umělecká díla architektura, i krajina odráží stav mysli lidí, kteří ji přetváří. Ve vztahu k zemi se současná Evropa nachází mezi dvěma extrémy: utilitaristickým přístupem, který vnímá hodnotu krajiny jako hodnotu minerálů v ní obsažených a panteistickým zbožšťováním. Křesťanství vnímá zemi jako dílo Boží, nic více, avšak také nic méně. Zemi tak z perspektivy židovství a křesťanství potřebujeme ze dvou důvodů: aby nás sytila a abychom skrze ni kontemplovali Boha.

Marek Orko Vácha je římskokatolický kněz, teolog, přírodovědec, pedagog a spisovatel. Slouží jako farář lechovické farnosti a farní vikář (kaplan) Římskokatolické akademické farnosti při kostele Nejsvětějšího Salvátora. Na akademické půdě působí ve funkci přednosty Ústavu etiky a humanitních studií 3. lékařské fakulty Univerzity Karlovy, kde je i předsedou akademického senátu. Specializuje se na otázky evoluční biologie, lékařské a environmentální etiky. Ve skautu získal přezdívku „Orko“ ze zkratky pro „Orlí oko“. Vystudoval Přírodovědeckou fakultu Masarykovy univerzity v oboru molekulární biologie a genetika. Teologického vzdělání nabyl studiem v Olomouci a Bruselu. Zúčastnil se expedice do Antarktidy společně s Jaroslavem Pavlíčkem. Říká: „...touzím po církvi hledajících, církvi pokorných, kteří nemyslí, že kdo vidí věci jinak, je hned v prvním kole heretik“.

21:00

Filmový dokument

Andrey Tarkovsky: A Cinema Prayer,

režie Andrej Andrejevič Tarkovskij (2019, 98 minut),

film uvede: Petr Gajdošík

Geniální režisér Andrej Tarkovskij, jehož díla jsou považována za mistrovská díla světové kinematografie, nám zanechal osm filmů a stále rostoucí zájem a touhu porozumět jeho tvorbě. Dokument přibližuje Tarkovského život a dílo ve výpovědi samotného režiséra, když se s námi dělí o své vzpomínky, pohled na umění a úvahy o osudu umělce a smyslu lidské existence. Díky extrémně

vzácným zvukovým nahrávkám se diváci mohou ponořit do tajemného světa jeho filmových obrazů a pochopit a přehodnotit dílo a vnitřní život velkého režiséra. Vyprávění doprovázejí dosud nikdy nevydané nahrávky básní režisérova otce Arsenije Tarkovského, jednoho z největších ruských básníků 20. století, které namluvil samotný autor. Arsenijova poezie měla na Andrejovy filmy velký vliv a podtrhovala hluboké kulturní a duchovní pouto mezi otcem a synem. Obrazy filmu tvoří úryvky z režisérských děl, vzácné dobové fotografie, videa a sekce natočené v místech, kde Tarkovskij žil a natáčel filmy, v Rusku, Švédsku a Itálii.

Petr Gajdošík pracuje jako archivář. Od roku 2002 spravuje internetovou doménu Nostalgia.cz zaměřenou na duchovní a autorskou kinematografii. Blíže se věnuje se také tvorbě režiséra Františka Vláčila (kniha „František Vláčil: Život a dílo“, 2018). Příležitostně publikuje v tisku, jako hlavní editor se podílel na sborníku „Marketa Lazarová“.

sobota 8.10.

10:00

Petr Pokorný

Vstanou noví bojovníci

V neodstranitelně složitém a překérním světě nejspíše platí následující pozorování: Úporná snaha o eliminaci určitého rizika vede s vysokou pravděpodobností k nárůstu rizika jiného. Na začátku zazní několik příkladů z environmentální oblasti, kdy na tomto principu dochází k vyhánění čerta ďáblem. Podle toho, čeho se nejvíce obávají, se lidé shlukují do bublin. Společnost vyděšených je zároveň společností rozdělenou. Dobře to vědí političtí manipulátoři, kteří děsí právě proto, aby nás zahrnuli do nesmiřitelných táborů a posléze ovládli. Klimatická apokalypsa, migrační krize, covidová krize, útok na světové uspořádání, ekonomická krize, energetická krize... Rozděli do bublin a panuj! Pokud jsme se dostali až sem, je nejspolehlivějším lékem cesta mýtických hrdinů: Utkat se s démony strachu, vzít na sebe nezbytná faktická i emoční rizika a vyjít ven z jeskyně stínů, ve které vládne falešné bezpečí. Falešný pocit jistoty, za který platíme nepřiměřeně vysokou cenu v podobě idiotského, tj. odcizeného a neautentického života.

Petr Pokorný je biolog, kvartérní paleoekolog a environmentální archeolog. Zabývá se proměnami světa v nedávné geologické minulosti, zejména od poslední ledové doby po současnost. Nejvíce bádá v Čechách, občas v severní Africe, Středomoří, na Sibiři (kam už se nejspíš nepodívá) a vzácně i na Moravě. Své objevy publikoval v téměř dvou stovkách vědeckých prací. Věnuje se též popularizaci. Působí v Centru pro teoretická studia, společném pracovišti Univerzity Karlovy a Akademie věd ČR, které aktuálně řídí. Učí zejména na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy. Je autorem, spoluautorem a editorem řady knih-například „Krajina a revoluce“, „Bioarcheologie v ČR“, „Něco překrásného se končí“, „Neklidné časy“, „Afrika zevnitř“, „Antropocén“. Působí v redakčních radách popularizačních („Vesmír“) a vědeckých časopisů (např. „Preslia“).

13:00

Filip Jaroš

Zvířata a lidé v propojených bublinách významových světů

Umíme v biologii chápat člověka jinak než zvíře? Dovedeme ve filosofii, která nechce být jen prodlouženou rukou naturalismu, myslet zvíře jinak než negativní obraz člověka? Vydejme se cestou, která nebude házet všechny zvířecí druhy do jednoho pytle, a která zároveň člověku přizná mimořádné postavení v dějinách evolučního tvoření. Průvodci na cestě nám budiž filosofové živého, kteří jsou známí jako filosofičtí antropologové či biosemiotikové: Jakob von Uexküll a Adolf Portmann. Uvědomili si, že nejen člověk, ale i zvíře je samostatný subjekt, který není determinován prostředím, ve kterém se vyskytuje, neboť ho sám spoluutváří. Zdeněk Neubauer navíc říká, že vzhled a podoba živých organismů unikají selekčním tlakům, jakmile k tomu dostanou příležitost. Prozkoumáme, jak jednotlivé druhy zvířat udělují význam svému okolí, a jak to souvisí s jejich vzhledem.

Filip Jaroš je odborným asistentem na Katedře filozofie a společenských věd Filozofické fakulty Univerzity Hradec Králové. Hlavní oblastí jeho odborného zájmu je Portmannova filosofická biologie a antropologie, o níž v současnosti dokončuje stejnojmennou knihu. Zabývá se vztahem člověka ke zvířatům, zejména soužitím lidí a koček v městském prostředí. Na téma přírodní estetiky sestavil spolu s Ondřejem Dadejčkem a Martinem Kaplickým knihu *Krása a zvíře*.

14:00

Zuzana Kostičová

Co spojuje rozdělenou společnost?

V posledních letech silně převažuje představa, že společnost je rozdělená v zásadě na dvě hlavní skupiny, které si nemají moc co říci a jejichž obavy i cíle jsou dramaticky odlišné. Co ale jestli to není tak docela pravda? Co když prožíváme ve skutečnosti podobné hrůzy, podobné děsy i podobné naděje, jen symbolicky naprosto odlišným způsobem? A co když to, co nás rozděluje, nás na druhé straně zvláštním způsobem spojuje? O strachu z konce světa a spiknutí mocichtivých čtyřikrát jinak: ekonomická krize, migrační krize, klimatická krize a pandemie.

Mgr. Zuzana Kostičová, Ph.D., (*1980 Praha) je religionistka, kdysi začínala jako odbornice na předkolumbovská náboženství mexických indiánů, během mileniální vlny související s rokem 2012 se však začala živě zajímat o současnou alternativní spiritualitu. V posledních deseti letech se intenzivně věnuje právě jí, a to se zvláštním ohledem na průniky s indiánskými motivy. Je autorkou několika knih, např. „2012: Mayský kalendář, transformace vědomí, dva světy a rovnováha“ nebo „Náboženství Mayů“. Působí na katedře religionistiky Husitské teologické fakulty, kde vede zvláště kurzy zaměřené na postmoderní spiritualitu a náboženství v popkultuře a v médiích. Rozsáhle se věnuje také popularizaci religionistiky.

15:00

Eliška Fulínová

Já a ty, my a oni: pobyt na rozhraní individuality a kolektivity

Jakým způsobem člověk obývá a zabydluje svět? Nikoli jako on sám, ale ve společenství: jeho bytí je vždycky spolubytí, s druhými lidmi i dalšími bytostmi. Nejsme atomy, které by teprve v druhém plánu vstupovaly do vztahů, ale vstupuje do světa, žijeme a existujeme jako podstatně relační bytosti, provázané z druhými a odvislé od druhých. Bez našich blízkých by to vůbec nešlo, a rozdíl mezi bližním a cizím, blízkým a vzdáleným, dělá náš svět obyvatelným. Ve svém příspěvku se pokusím ukázat, jak může fenomenologická analýza bytí ve světě osvětlit hojně diskutované fenomény sociálních bublin, společenské polarizace a fragmentarizace. Nahlédneme-li existenciální podhoubí, ze kterého vyrůstají, mohou se snad také ukázat možnosti, jak pracovat s jejich inherentní rizikovostí a neupadnout do nich jako do pasti.

Mgr. Eliška Fulínová, Ph.D. (*1982, Praha) po studiu učitelství na Pedagogické fakultě ZČU v Plzni (Mgr.) vystudovala filosofii na Ústavu filosofie a religionistiky FF UK (Mgr.), doktorát získala na Katedře filosofie a dějin přírodních věd PŘF UK (Ph.D.) a Université Paris I, Panthéon-Sorbonne (Dr.). Jejím oborem je současná fenomenologická filosofie, soustředí se zejména na problematiku prostoru a prostorovosti jako ontologickým určením živých i neživých jsoucen. Kromě toho ji zajímá antická filosofie, dlouhodobě se zabývá řeckým archaickým myšlením a v současné době též Aristotelovými biologickými spisy, jimž se věnuje v rámci mezioborového badatelského projektu na Katedře filosofie a dějin přírodních věd PŘF. V současnosti působí na Centru pro teoretická studia a je redaktorkou filosofického časopisu *Reflexe*.

16:00

Zdeněk Kratochvíl

Zbytky přičetného svobodného prostoru

Internet zatím patří ke zbytkům svobodného prostoru, dokonce dává příležitost i rozumným prezentacím, pokud se umíme přebrodit množstvím odpadků. Neseme následky toho, že místo řešení

skutečných problémů jsme vytvářeli problémy zástupné, o které se lze hádat. Covid nás dost neprobudil, některé probudila agrese Ruska, ale státní i mezinárodní instituce se stále chovají spíše jako alternativistické bubliny, dostatečně nezohledňují rozumná řešení ani společné zájmy. Zkusme propojit osobní prožitek života, který je převážně emoční, s rozumnými argumenty, které lze sdílet a diskutovat. Hajme oprávněné zájmy, ne „názory“. Nehledejme za vším jedinou příčinu „zla“, vyhněme se kazatelské rétorice dobra a zla. Veškeré naše technologie, včetně počítačů, sítí a umělé inteligence, jsou skvělými prostředky, bohužel ovšem zneužitelnými.

Zdeněk Kratochvíl je jedním ze zakládajících členů katedry Filosofie a dějin přírodních věd Přírodovědecké fakulty UK v Praze. Jako externista přednáší také na Filosofické fakultě UK. Zabývá se nejstarší antickou filosofií, jejími vztahy k přírodním vědám, náboženství a umění. U filosofů dob před Sókratem nachází inspiraci pro současnou filosofii přirozenosti. Je autorem řady knih, např. „Filosofie mezi mýtem a vědou“, „Délský potápěč k Hérakleitově řeči“, „Odkaz iónské archaické vnímavosti“, „Alternativy (dějin) filosofie“. V elektronické podobě volně zpřístupňuje objemný text Pouť na Kyklady s rozsáhlou obrazovou dokumentací (www.keros.cz) a také texty předsokratiků (www.fysis.cz). Po počátečních plánech na studium fyziky se nakonec rozhodl pro studium katolické teologie na tehdejší bohoslovecké fakultě v Litoměřicích. Za kontakty s podzemní církví však byl ze studií vyloučen a nesměl pokračovat ve studiu ani na jiných školách (neoficiálně studoval v Krakově v okruhu profesora J. Tischnera). Pracoval jako programátor, noční hlídač, topič. Jako samouk se začal věnovat filosofii. Teprve po převratu 1989 mohl dokončit své vysokoškolské studium na Filosofické fakultě UK. Habilitoval se prací „Filosofie živé přírody“.

17:00

Alice Koubová

Herní prostor pro žitelný život

Psychoanalytik Donald Winnicott nabízí ve své teorii objektivních vztahů koncepci ontogeneze a emočního zrání jedince existujícího nezrušitelně v mezilidských vztazích. Ukazuje, že tyto vztahy nejsou ideální (na idealitu totiž ani neaspírají), ale zároveň se mohou vyhnout tomu, aby byly traumatizující a disociační. Winnicott zkoumá podmínky, za nichž moc, singularita, jinakost, expanze, divnost, agrese, mimoběžnost, neporozumění, či konflikt nevedou k uzavírání se do bublin, nýbrž k distribuci a uspořádání individuálních i politických vazeb tak, že je v nich život pořád žitelný. Winnicott dokonce tvrdí, že takový život může být i šťastný a explicitně své úvahy dovádí až k teorii demokracie. Pole pro toto zrání není totalitní, ale herní – rozvíjí se od dostatečně saturujícího vztahu s pečující osobou, přes tzv. podpůrné prostředí, meziprostor hry, až ke kulturní zkušenosti a život institucí. Na Winnicottovu politickou psychologii lze dále navázat teorií resilience jakožto kondice k neideálnímu životu a teorií designu jakožto tvarování reality bez aspirace na její kontrolu. Zkoumání herního prostoru, resilience a možností designu ve filosofii se pokusím doložit příklady ze života. Nabízí se autoetnografie mateřského-dětského těla, no-paper konference, působení patnácti filosofů a filosofek v Národním divadle, performativní přednášky, přednášky-instalace, Kupování mosazi jako živý reenactment, praktická etika a management tváří v tvář detabuizaci sexualizovaného násilí v českých vysokých školách, odborná kniha, která voní a samovolně mění tvar, imerzivní divadlo o odolnosti v knihovně hlavní budovy Akademie věd ČR, koordinace klíčového tématu Akademie věd pro předsednictví ČR v radě EU, apod.

Alice Koubová je filosofka, vědecká pracovnice Filosofického ústavu AV ČR a proděkanka pro vědu a výzkum na DAMU Praha. Vystudovala matematiku na Karlově Univerzitě v Praze a filosofii na Univerzitě Paris X, Univerzitě de Geneve a Karlově Univerzitě. Zaměřuje se na performativní a aplikovanou filosofii, etiku a poststrukturalistické myšlení. Svůj výzkum provádí v rámci intenzivní spolupráce s veřejnými institucemi. Je koordinátorkou programu Strategie AV21 Odolná společnost pro 21. století, jenž rozvíjí spolupráci mezi vědeckou komunitou a veřejným prostorem, občasně působí i jako dramaturgyně, facilitátorka veřejných diskuzí, či performerka. Je autorkou a editorkou knih „Terény performance“, „Donald Winnicott a politická filosofie“, „Myslet z druhého místa: K otázce performativní filosofie“, „Self-Identity and Powerlessness“, „Artistic research – is there some method“, „Mimo princip identity“ a dalších knih a odborných článků v našich i mezinárodních časopisech a nakladatelstvích.

19:00

Debatní večer Salonu Práva na EDO 2022

Bubliny sociálních sítí

Marie Heřmanová, Petr Tureček, Lenka Vochocová

moderátoři: Štěpán Kučera, Zbyněk Vlasák

Jak (nejenom) českou společnost ovlivňují sociální sítě? Jak přispívají k vytváření názorových bublin a rozdmýchávání kulturních válek? Do jaké míry můžeme v souvislosti se sociálními sítěmi uplatňovat svobodnou vůli? Jakým způsobem lze regulovat nadnárodní firmy jako Meta Platforms (dříve Facebook)? A jak s tím vším souvisejí konspirační teorie, které se můžou stát i svěbytným druhem sociální kritiky?

Marie Heřmanová je antropoložka a socioložka, vystudovala sociální a kulturní antropologii na Fakultě humanitních studií univerzity Karlovy. V současné době se věnuje digitální antropologii a digitální etnografii, zkoumá sociální média, kulturu influencerů, šíření dezinformací a konspiračních teorií v prostoru sociálních médií a reprodukci genderových stereotypů v online prostorech.

Petr Tureček je teoretický a evoluční biolog, který se zaměřuje v první řadě na evoluci lidského chování a evoluci kultury. V současné době působí v Centru pro Teoretická Studia a na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy. Prostřednictvím matematického modelování zkoumá, jaký dopad mají odlišnosti mezi genetickým a sociálním přenosem na procesy adaptace a divergence v příslušných doménách. Je členem skupiny Blázní.cz, se kterou vydává samizdatový literární časopis, pořádá koncerty a autorská čtení. Napsal knihu „Vlasy se vrací“ a sbírku poezie „Ptáci a prdele letěli vesele“.

Lenka Vochocová je výzkumná a pedagogická pracovnice katedry mediálních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Na téže katedře vystudovala obory žurnalistika a mediální studia. Mezi její odborné zájmy patří oblast kritické politické ekonomie komunikace, genderová mediální studia a teorie veřejných sfér. Aktuálně se věnuje studiu politické participace v prostředí sociálních médií a občanské online expresivitě v kontextu velkých krizí poslední doby.

Zbyněk Vlasák je novinář a filmový kritik. Vystudoval žurnalistiku a mediální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy, kde dnes vyučuje. Od roku 2009 vede Salon, literární a kulturní přílohu deníku Právo. Dlouhodobě spolupracuje s Mezinárodním filmovým festivalem Karlovy Vary. A je také členem Sdružení českých filmových kritiků. Spolu se Štěpánem Kučerou připravil sborníky „Všechno nejlepší. Tisíc čísel a dvacet let Salonu Práva“ a „Milionový čas. Povídky pro Adru“.

Štěpán Kučera je prozaik a publicista, vystudoval žurnalistiku a mediální studia na Univerzitě Karlově, pracuje jako redaktor Salonu Práva. Příležitostně působí i jako knižní redaktor a editor. Napsal povídkové sbírky „Tajná kronika Rychlých šípů... a jiné příběhy“ a „Jidáš byl ufon... a jiné příběhy“. V nedávno vydávané novele „Projekt Gilgameš“ se věnuje mimo jiné tématům umělé inteligence či environmentální krize.

21:00

Habima Fuchs

Equinox

The nature of the universe, which holds
the center still and moves all else around it,
begins here as if from its turning-post.

(Dante, Canto 27, 106-117).

Projekce sugestivního uměleckého filmu Habimy Fuchs, který zachycuje svět v symbolické rovnodennosti. Jeho děj se odehrává přímo na Sluňákově a vznikl v rámci programu Domov a svět Muzea umění Olomouc-Středoevropského fóra. Filmovou projekci v plenéru uvede diskuse autorky s kurátorkou projektu, Barborou Kundračkovou.

Habima Fuchs je česká vizuální umělkyně, která ve své tvorbě dlouhodobě reviduje zažitá mechanismy a tradiční existenciální, filozofické či metafyzické obraty, o něž se při porozumění světu, ve kterém žijeme, opíráme. Symboly a motivy, které při tom reflektuje a materializuje, pocházejí z různých kultur i dob, z rámce křesťanské ikonografie i orientálních náboženských kontextů. Výsledkem je výjimečně působivá obraznost, svádívá a podvratná, také ale hluboce sebekritická.

neděle 9.10.

10:00

Václav Cílek

Zadržování vody v krajině od pravěku do dneška

V teplejším světě se odpaří a spadne víc vody, povodně budou větší a častější. Srážky však budou rovněž nerovnoměrné a často přívalové. Krajina velkých polí a degradovaných půd je náchylná k situaci chronického sucha. Menší a střední toky mohou začít každých pár let a možná i každý rok vysychat. Základem krajiny, která zadržuje vodu je zdravá půda, a to i v lese. Dále se jedná o opatření, které zpomalují dráhu "vodní kapky" v měřítku stromu, louky i celé krajiny. V přednášce se Václav Cílek pokusí ukázat několik prostých odjakživa používaných technik zadržování vody a seznámit posluchače se základy kalifornské školy "water harvesting".

Václav Cílek pracuje v Geologickém ústavu AV ČR a v Centru pro teoretická studia (UK a AV ČR), kde se zabývá širokými tématy, které se týkají lidí, vody, rostlin a zvířat. Napsal mnoho knih a zcela zásadně ovlivnil svým esejistickým uměním smýšlení lidí o naší krajině, vnitřní i vnější, na horách, v rovinách i v podzemí, včetně jejich environmentálních problémů.

13:00

Jan Romportl

AI AI AI... co bude dál?

V první polovině letošního roku svět spatřil neskutečný a docela nečekaný pokrok ve vývoji umělé inteligence (AI). Ten pokrok byl tak dramatický, že super-forecasting odhady, kdy nejspíše přijde první obecná umělá inteligence (AGI), přiblížily tento moment skokově o 14 let dříve, než se očekávalo ještě loni, a to už do současného desetiletí. Jsme na to připraveni? Je na to připraven náš byznys, naše politika, naše společnost, naše děti, naše životy? Podívejme se tedy na to, co se letos v AI odehrálo a co to pro nás může znamenat. Máme se radovat, nebo se máme bát? Měli bychom totiž asi... obojí. A k tomu bychom navíc zatraceně hodně měli zapracovat na změně vlastního uvažování o tom, jak se vztahovat k budoucnosti a co od ní očekávat. Řekneme si totiž nejen to, jaké neuvěřitelné a fantastické věci dokáže nová generace AI, ale i to, proč světové špičky v oblasti výzkumu AI Safety & Value Alignment bijí na poplach jako nikdy předtím.

Jan Romportl je zakladatel, a do půlky letošního roku také ředitel Dataclair.ai – Centra umělé inteligence v PPF a O2 Czech Republic. Letos v létě se po 7 letech odpoutal od korporátního prostředí a pustil se do zakládání vlastního startupového projektu, v němž by chtěl s AI řešit jeden z palčivých problémů současného online světa. Zároveň působí jako freelance AI konzultant. Má Ph.D. z umělé inteligence a vystudoval také filozofii. Než v roce 2015 nastoupil do O2, měl 12 let zkušeností v univerzitním výzkumu a výuce v oblastech umělé inteligence, interakce člověka a stroje, řečových technologií a filozofie. Byl vedoucím oddělení Interakce člověka a stroje ve Výzkumném centru nových technologií na Západočeské univerzitě v Plzni a zároveň výzkumníkem na Katedře kybernetiky. V současnosti je také členem Katedry filozofie téže univerzity, spolupracuje s Centrem teoretických studií Univerzity Karlovy a s českým Spolkem pro efektivní altruismus. Organizuje Prague AI Safety Meetup a snaží se být nápomocen mezinárodní komunitě zabývající se bezpečností a hodnotami umělé inteligence.

14:30

Pavel Barša

Politika jako (kulturní) válka

Když veřejný prostor přestává být scénou zápasu alternativních vizí života ve spolek a proměňuje se do prostoru střetů neslučitelných a do sebe uzavřených identit, je Clausewitzovo rčení obráceno: politika se stává pokračováním války jinými prostředky. Zatímco v občanském či politickém sporu jde o přesvědčování druhého, v kulturních válkách jde o potvrzování sebe sama. Často se v nich sice používá

manichejské rétoriky, na rozdíl od křížáckých válek minulosti však již nejsou poháněny touhou obrátit nepřátele na svou víru a spasit lidstvo. Aspiraci k vytváření a sdílení společného světa vystřídala potřeba přitakat vlastní diferenci.

Pavel Barša vystudoval Filozofickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně. V osmdesátých letech byl zapojen do brněnské alternativní kultury (kapely Odvážní bobřiči, Pro pocit jistoty). Po roce 1989 působil na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně a na Středoevropské univerzitě v Budapešti. V současnosti přednáší na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy a je výzkumným pracovníkem Ústavu mezinárodních vztahů. Mezi jeho knihami jsou například „Paměť a genocida. Úvahy o politice holocaustu“, „Orientálcova vzpoura“, "Cesty k emancipaci".

16:00

DIVOKÁ PLAVBA EDO 22 v Rajské zahradě

Pavel Barša, Václav Cílek, Eliška Fulínová, Marie Heřmanová, Zuzana Kosticová, David Storch, ... případně další hosté EDO jako pasažéři, společně se všemi, co vydrželi, v rozbouřených bublinách na vraku kapitána Petra Pokorného.

Setkání účastníků a hostů EDO v Rajské zahradě Františka Skály. Co nás všechny na letošním EDO zaujalo, co potěšilo, inspirovalo, naučilo, udivilo, našťvalo, rozesmálo, ... Rozvolněná diskuse a reflexe festivalového dění po úspěšné loňské premiéře. Beseda z podstaty nejistá, s možnými překvapeními, svobodná, bez pódia oddělujícího hosty a přítomné diváky, bez přítomnosti videozáznamu, jen pro ty, co jsou rádi na světě tělesně, spolu, tváří v tvář, v rozhovoru, na EDO.

UBYTOVÁNÍ V DOBĚ BESED:

Dojezd do Horky nad Moravou z Olomouce je zajištěn městskou hromadnou dopravou (BUS 20 a 18) a po železnici vlakem.

Nabízíme možnost noclehu zdarma ve vlastních stanech v areálu festivalu!

(pište zájem o místo na jana.vyhnakova@slunakov.cz).

Případně se prosím ubytujte kdekoli v okolí.

EdOJARMARK 2022

SLUŇÁKOV-HORKA NAD MORAVOU

Areál Domu přírody Litovelského Pomoraví

SOBOTA 24. 9. 2022 od 9:00

Společná oslava Života. Slavnost našeho pobývání na Zemi.

Tradiční řemesla, hravá zastavení pro rodiče s dětmi, divadlo pro děti, SWAP dětských věcí, propagace nejrůznějších druhů nemotorové dopravy, odpadová stanoviště: Olomouc třídí odpad.

Informace o životním prostředí.

Životní alternativy a pestrost, biodiverzita přírody a lidských přístupů k ní.

Za lepší klima, hezčí krajinu, zdravější a pestrý život.

A mnoho dalšího...

KONCERT EDO 2022

Velké pódium před nízkoenergetickým domem:

9:30 Zavíráme

10:30 Dorota Barová trio

12:00 Tomáš Kočko & ORCHESTR

13:30 RAZAM a Iva Marešová

15:00 Žamboši

16:30 Hm

18:00 Lenka Dusilová

19:30 Jana Kirschner

Zvuk František Petřík (Sound of Innovation)

Malé pódium u Rajské zahrady:

10:30 Zlatovláska. Divadlo Polárka.

Divadlo pro rodiče s dětmi od 3 let. 70 minut.

Scénář, režie, scénografie, loutky:

Alžběta Vitvarová & René Vitvar (vi.TVOR)

Kdo dokáže překvapit mlsný jazýček chamtivého krále? Jeho poddaní? Sluhové? Kuchaři? A co teprve když na dveře zabouchá nečekaný host? Jisté je jedno – nikdo nechce zažít králův hněv. Loutkově-technicko-mechanická pohádka o Jiříkovi, který se díky své zvědavosti naučil rozumět zvířecí řeči a nyní se vydává na dobrodružnou cestu, aby pro svého krále našel princeznu Zlatovlásku.

Polárka funguje od roku 1999. Svojí dramaturgií pokrývá spektrum diváků doslova od právě narozených až po dospělé-nejde přitom o eklektičnost, nýbrž o celostní přístup k výchově diváka, jeho vztahu k divadlu a kultuře obecně. Polárka sama sebe definuje jako “průvodce k divadelní dospělosti”, a snaží se nabízet umělecky kvalitní příběhy s důrazem na hodnotovou orientaci ve světě a lidé v ní jsou přesvědčeni, že prostřednictvím divadla je možné s dětmi či mladými lidmi otevírat schůdnou formou náročná, ale přitom zásadní témata.

12:00 Science show/ Pevnost poznání (UP Olomouc)

Science show plná efektních pokusů. Ve spolupráci s EDO. pořádá: www.pevnostpoznani.cz

15:30 Slon a mravenec. Divadlo Polárka.

Divadlo pro rodiče s dětmi od 3 let. 60 minut.

autor: Daisy Mrázková, režie: Radek Beran

Byla jedna veverka a ta bydlela v lese společně se slonem a s mravencem. Se slonem a s mravencem? Ano, se slonem a s mravencem. Tři přátelé. Každý jinak velký. Slon vidí ze své výšky úplně jiný svět než mravenec. Z toho, co je pro jednoho hora dobrého jídla, se druhý ani za mák nenají. Pro jednoho jsou hvězdy dávno okoukané a druhý se trápí, že k nim nikdy nedohlédne. Zdánlivě jednoduché věci se při společném soužití stávají nepřekonatelnými problémy... Jednoho dne ale veverka unese Cizí lovec. A vlastnosti, které se mohly zdát nevýhodami, se promění v superschopnosti. A to, co bylo dosud zdrojem dohadů a třenic, se stane tou nejlepší věcí na světě.

17:00 Swingová tančírna u Rajské zahrady/Swingstones

Hodinka oblíbeného tance, který sklízel největší slávu ve třicátých a čtyřicátých letech 20. století. Oproti tradičnímu jazzu má swing zpravidla houpaté frázování (shuffle), či prostě swingový rytmus podobný blues. Společné pohupování, předtančení a výuka všech zájemců.

Areál Domu přírody Litovelského Pomoraví po celý den:

Den pro rodiče s dětmi v Domu přírody

s hravými zastaveními, kde děti společně s (pra)rodiči objevují krásu a křehkost naší přírody a učí se porozumět vztahům v krajině, kterou obýváme.

Živá archeologie

Archeologické slunákovské pece budou rozdmýchány plameny a pod vedením Filipa Šrámka bude možno sledovat zázrak odlévání bronzů a ochutnat chleba.

Informace o životním prostředí a konceptu trvale udržitelného života.

Třídíme odpad:

stanoviště firem, které se zabývají problematikou odpadů. Ecobat, Asekol, Ekolamp i Technické služby města Olomouce.

EKO-KOM, a.s. v programu Tonda obal a ve spolupráci s Udržitelnou univerzitou a Udržitelným Palackým předvedou rozbor místních popelnic s komentářem jejich obsahu, podpoře třídění odpadu a předcházení chyb.

Galerie v přírodě otevřena všem Vaším smyslům.

Nabízíme mimořádný volný vstup do míst přetvořených uměleckými díly našich významných umělců, do Rajské zahrady Františka Skály, Sluneční hory Miloše Šejna, čekají na Vás také Lesní chrám Miloslava Fekara a Ohniště zlaté spirály Marcela Hubáčka.

Místní agenda 21 Statutárního města Olomouce.

Představení projektů soutěže základních škol „Vytuň si školu“ a dalších aktivit.

Děti a rodiče se mohou těšit na aktivity olomouckých organizací:

- RC Heřmánek
- Potravinová banka Olomouc
- Vlastivědné muzeum Olomouc
- Euroinstitut

SWAP - přijďte vyměnit či darovat věci po svých ratolestech, které už nepotřebujete, ale jiným ještě udělají radost

Těšíme se na Vás:

Řemesla, tradice, regionální produkty, ...

Občerstvení (i pro vegetariány a vegany), pamlsky, gril, ...

Dojeďte k nám na kole, koloběžce, pěšky, pokud k tomu máte příležitost,

přineste si vlastní hrníčky, sklenice, misky 😊,

budte na sebe milí, připravte účinkujícím zasloužené ovace,

užijte si to spolu 😊.

VÝLETY EDO 2022

Pátek 16.9.

Za historií Moravského krasu

Jeskyně Býčí skála a Muzeum Blanenska

Průvodci: Martin Golec (Býčí skála) a Marek Novák (muzeum)

Sraz v 8:00 parkoviště u Tržnice – autobus. Předpokládáný návrat do 17:00.

Prohlídka archeologické expozice Muzea Blanenska a po obědě jeskyně Býčí skála s aspektem na její historii a prehistorii. Návštěvníkům bude jeskyně představena jako přírodní a kulturní produkt v retrospektivě 15 tisíc roků. Zřejmě spatří i rekonstrukci největšího předmětu, jaký známe z pravěku České republiky, tedy čtyřkolový vůz z doby halštatské. Jde o nádherný doklad pravěkého řemesla. To vše s odborným výkladem a v klidu. Před vypuknutím velké sobotní akce „Návrat do Býčí skály“.

Na výlet je nutno se přihlásit: jana.vyhnakova@slunakov.cz nebo na telefonu 585 378 345.

Martin Golec je archeolog a jeskyňář, pedagog Katedry historie Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci. Absolvoval UAM FF MU Brno. Specializuje se na starší dobu halštatskou na Moravě. Zajímá se také o speleoarcheologii Moravského krasu, ve svých výzkumech se věnuje novým výkladům a souvislostem nálezů v jeho milované Býčí skále a Křtinském údolí. Jak vědí výletníci EDO, jako ostatní festivaloví průvodci je Martin nadšeným a poutavým vypravěčem s velkým rozsahem odborných poznatků, o kterých dokáže mluvit jazykem blízkým amatérsky zvědavým laikům. Je autorem knih, například „Fenomén Býčí skála“.

Marek Novák je archeolog pracující v Muzeu Blanenska, kde se zaměřuje na terénní, kurátorskou, popularizační a vzdělávací činnost. Je spoluautorem nové expozice Cesta do pravěku Blanenska a nové knihy s názvem Blanensko a Moravský kras v pravěku. Vystudoval na Masarykově univerzitě v Brně, kde v současné době dokončuje doktorát. V rámci svého studia se zaměřuje na studium života lidí v době bronzové a starší době železné. Práce s hlínou ho naplňuje i ve volném čase, v němž se věnuje zahradničení a výrobě keramiky

Středa 21.9.

Do Petrкова a Humpolce

za Bohuslavem Reynkem v 8smičce.

Průvodci: Stanislav Hausvater (Petrkov) a Miloš Doležal (výstava)

Sraz v 8:00 parkoviště u Tržnice – autobus. Předpokládáný návrat do 19:00.

Čas na oběd – v restauraci nebo vlastní. Vstupné Petrkov 100,- Kč a vstupné na výstavu.

Bohuslav Reynek (1892 až 1971) byl český básník, grafik a překladatel. Dopoledne navštívíme zámek Petrkov na Havlíčkovobrodsku, který byl úzce spojen s jeho životem i uměleckou tvorbou. Shlédneme o tom úplně nový filmový film Ivana Bareše a Lucie Tučkové „Petrkov“. Projdeme zákoutí zahrady a možná i nějakou právě probíhající výstavu na zámečku. Po přesunu na oběd do Humpolce navštívíme odpoledne (asi 14:30) galerii 8smičku s komentovanou prohlídkou k úžasné výstavě s názvem „Jdu prachu samotou s průhledy do zahrad: Reynek v dialogu“, v níž se s Reynkovým dílem setkává 12 umělců z Francie, Rakouska, Německa, Maďarska, Rumunska, Číny a pochopitelně z Čech. Vystavující: Balthus, Josef Bolf, Alén Diviš, Li Kche-žan, Alfred Kubin, Alena Kučerová, Matouš Lipus, Victor Man, Věra Nováková, Silke Otto-Knapp, Bohuslav Reynek, Ivan Sobotka, Béla Tarr.

Na výlet je nutno se přihlásit: jana.vyhnakova@slunakov.cz nebo na telefonu 585 378 345.

Stanislav Hausvater většinu svého života prožil v obci Mírovka (před válkou Frýdnava); selskému stavení, v němž žije, se přezdívá Obrtlík. Vyučil se chovatelem hospodářského zvířectva, maturoval na SZTŠ (specializace chov koní, jezdeckví). Na PF Univerzity v Hradci Králové vystudoval religionistiku, po Jiřím Reynkovi převzal v roce 2014 žezlo kostelníka farního chrámu ve Svatém Kříži. Prošel řadou povolání (kočí, traktorista, krmič býků, prodejce knih, zaměstnanec Vodoprávního úřadu), od června 2021 je správcem Reynkova petrkovského sídla. Svě úvahy a verše nepravidelně publikoval mj. v Lidových novinách, Cestě Vysočiny a ve sbornících. Vydal sbírky „Texty“ a „Psáno vidlema“. Jeho neučesané verše občas prozrazují drsnou „undergroundovou“ filiaci – jejich autor koneckonců působí v kapele Krmná prasečí směs (styl tavern bigbeat). „Říkaj mi poéto/ myslí však vole/ překážím vpředu i uprostřed/ mé místo je dole,“ čteme v jeho první knížce. Což jen doplňuje sarkastické povzdechnutí z druhé sbírky: „Špatný sedlák, co na papír krákoře.“

Miloš Doležal je český básník, spisovatel a publicista. Je bývalým redaktorem Perspektiv a Českého rozhlasu Praha. Je autorem a spoluautorem řady rozhlasových pořadů a dokumentů zabývajících se druhou světovou válkou a komunistickým

terorem v Československu. Připravil k vydání memoáry Antonína Bradny „Zaradoval jsem se“. Jeho biografie „Jako bychom dnes zemřít měli“, pojednávající o životě a smrti faráře Josefa Toufara, získala v anketě Lidových novin v roce 2012 ocenění Kniha roku. Napsal také knihu „Čurda z hlíny: Tři dokumentární povídky z protektorátu“, knihy rozhovorů „Cesty božím (ne)časem“, „Prosil jsem a přiletěla moucha“, „Proti zlému krompáč a lopata“ a řadu básnických sbírek, například „Podivice“, „Obec“, „Les“. Aktuálně vyšla jeho sbírka „Jana bude brzy sbírat lipový květ“, která vyšla u příležitosti nedožitých pětapadesátin Jany Frankové Doležalové, herečky a vedoucí Dismanova rozhlasového dětského souboru. Byla básníkovou ženou.

Humpolecká 8smička se nachází v komplexu bývalého soukenického areálu specializovaného od konce 19. století na výrobu hrubých suken či pevných loden. Továrna na vlněné látky Karla Trnky se roku 1948, stejně jako další humpolecké textilky, stala součástí národního podniku Sukno. V ten moment přestaly být závody sjednoceného textilního podniku spojovány se jmény neznámějších humpoleckých továrníků a začaly být označovány pořadovými čísly 01 až 18. Zde přišla současná budova k označení číslem 08. Továrna fungovala jako přádelna vlnářských závodů až do roku 1989. Zchátralý objekt byl zrevitalizován do podoby unikátní soukromé galerie – zóny pro umění 8smička podle návrhu lokálního architektonického studia OK PLAN ARCHITECTS a slouží prezentaci moderního současného umění formou výstav, přednášek a dalších doprovodných akcí i vzdělávacích programů.

So 1.10.

Cesty Moravským podzimem

Průvodce: Pavel Konečný.

Sraz v 9:00 parkoviště u Tržnice – autobus. Předpokládaný návrat do 18:00.

Čas na oběd – v restauraci nebo vlastní. Možné vstupné do některých objektů.

Autobusové i pěší cestování krajinou Tršické pahorkatiny po stopách nedokončeného deníku psaného v lesním úkrytu (Tršice, Zákřov), kolem moderní kaple sv. Vendelína do Prosenic s návštěvou dvou vesnických muzeí, skrývajících poklady lidového umění i díla spontánních tvůrců, Oběd v restauraci Hostinův důl s prohlídkou jezdeckého areálu.

Na výlet je nutno se přihlásit: jana.vyhnakova@slunakov.cz nebo na telefonu 585 378 345.

Pavel Konečný vystudoval filosofii, byl dramaturgem Divadla hudby v Olomouci a ředitelem územního odborného pracoviště Národního památkového ústavu. Dlouhodobě se zajímá o uměleckou tvorbu autodidaktů, jejichž autentické výtvarné projevy sbírá. Jeho sbírka má v současnosti asi 500 artefaktů a stávají se exponáty mnoha ceněných výstav u nás i v zahraničí. Sám organizuje výstavy spontánních tvůrců, vydává ediční řadu Marginálie a publikuje v řadě periodik. Je členem pražského sdružení ABCD pro poznávání a prezentaci art brut a také mezinárodní organizace European Outsider Art Association. Ve spolupráci s Muzeem umění Olomouc pořádá filmovou přehlídku ART BRUT FILM. V poslední době také dokumentuje výtvarného umění v Itálii a Chorvatsku. Je spoluautorem publikace „Atlas spontánního umění“ a „Park Eden i kipovi Emilia Milana Grgurića“.

Ne 2.10.

Nejen Jurkovičovy Luhačovice

Architektura v krajině léčivých pramenů

Průvodce: Jakub Potůček

Sraz v 8:00 parkoviště u Tržnice – autobus. Předpokládaný návrat do 18:00.

Čas na oběd – v restauraci nebo vlastní a na procházku lázeňským areálem.

Možné vstupné do některých objektů.

Luhačovice jsou nejkrásnější moravské lázně, o jejichž věhlas se zasloužila řada osobností v čele s hudebním skladatelem Leošem Janáčkem a slovenským architektem Dušanem S. Jurkovičem. Byl to právě on, kdo Luhačovicím díky svým osobitým stavbám vtiskl unikátní podobu, na níž později navázala řada předních českých architektů. I když se v Luhačovicích vydáme hlavně po Jurkovičových stopách – navštívíme jeho proslulý Janův dům (1902-1903) nebo Jurkovičův kabinet v místním muzeu – neopomeneme ani prameny zdejších léčivých vod (Ottovka, Vincentka), ani práce dalších slavných

architektů, mezi nimiž vyniká Bohuslav Fuchs a jeho funkcionalistické penziony Avion, Viola a Radun z konce 20. let 20. století.

Na výlet je nutno se přihlásit: jana.vyhnakova@slunakov.cz nebo na telefonu 585 378 345.

Jakub Potůček je historikem umění specializujícím se na moderní českou a evropskou architekturu. Pracuje jako vědecký pracovník v Centru průmyslového dědictví na Fakultě architektury ČVUT v Praze. Je autorem řady výstav a publikací, mimo jiné knihy Hradec Králové – Architektura a urbanismus 1895-2009.

SLUŇÁKOVSKÉ PROCHÁZKY EDO 2022

Sobota 17. 9., 9–14 hodin

Šargoun bosou nohou

Informační středisko CHKO Litovelského Pomoraví, Šargoun u Litovle

Pojďte si vyzkoušet roli provazochodce, vydat se na procházku pocitovým chodníkem nebo si zahrát na stopaře. Zkrátka poďte si se svými nohama užít spoustu legrace. Akce je určena pro děti a jejich rodiče.

Sobota 22.10., 18 hodin

Tajemství noční oblohy

Dům přírody Litovelské Pomoraví, Horka nad Moravou

Večerní procházka galerií v přírodě pro rodiče a děti s nefalšovanou noční hrou. Na trase potkáte jednotlivá souhvězdí (jedno z nich si sami postavíte) a na konci překvapení od hvězdáře. Na trasu se můžete vydat v době od 18 do 20 hodin. S mladšími účastníky vyrazte dříve (slunce zapadá chvíli před 18h), s odvážnějšími můžete počkat na později. Ukončení pro poslední účastníky do 21 hodin. V rámci akce budete mít možnost nahlédnout do noční Rajske zahrady a Sluneční hory snů.

VÝSTAVY EDO 2022

Pořádá Galerie 8smička (Humpolec), Nadační fond 8smička.

25.6.–25.9. 2022

Galerie 8mička

JDU PRACHU SAMOTOU S PRŮHLEDY DO ZAHRAD:

REYNEK V DIALOGU.

Balthus, Josef Bolf, Alén Diviš, Li Kche-žan, Alfred Kubin, Alena Kučerová, Matouš Lipuš, Victor Man, Věra Nováková, Silke Otto-Knapp, Bohuslav Reynek, Ivan Sobotka, Béla Tarr.

Kurátoři: Martin Herold & Miloš Doležal

Architektura výstavy: O+M STUDIO Ondřej Čech & Monika Matějková

Návrat k dílu Bohuslava Reynka (grafik-básník-překladatel) kótuje dva základní tóny jeho tvorby a prožívání světa – úzkost a něha. Průhledy do Reynkova grafického a kreslířského díla, k jeho existenciálním tónům a soucitným dotekům, rozšiřují pohledy, dialogy a setkání s několika spřízněnými tvůrci – v rozpětí od generačních druhů po současné autory. Už za svého života nebyl Bohuslav Reynek zapadlým samotářem, ale důležitým souputníkem, který byl navázaný na aktuální francouzskou, německou a rakouskou tvorbu. S Bohuslavem Reynkem se v 8smičce setkává dvanáct tvůrců z různých světových stran – z Francie, Rakouska, Německa, Maďarska,

Rumunská, Číny a pochopitelně z Čech. Každý svým jedinečným výtvarným tónem. Poprvé se v Čechách, díky Reynkovi, můžeme setkat s díly Balthuse či Silke Otto-Knapp.

Humpolecká 8smička se snaží stírat rozdíly mezi centrem a periferií. Industriální areál na půli cesty mezi Prahou a Brnem prošel proměnou na kulturní prostor, ve kterém je počínaje od dubna 2018 návštěvníkům zprostředkován kontakt s moderním a současným uměním. Zóna pro umění 8smička je impulzem pro vznik lokální humpolecké komunity, která je přístupná návštěvníkům ze širokého okolí. V Humpolci, rodném městě výtvarníků Zorky a Jana Ságlových, spisovatele Jana Zábrany či básníka Ivana Magora Jirouse, se otevírá platforma pro diskuzi o výtvarném umění, architektuře, designu a také o komunitě a veřejném prostoru.

Pořádá Galerie Caesar

9.–30. 9. 2022

Galerie Caesar

MILAN KUBEŠ

Kurátor: Miroslav Schubert.

V autorově zobrazení krajiny nejde tolik o konkrétní zobrazení podle připraveného záměru. V některých obrazech sice vnímá snahu o určitý řád a geometrizaci krajinných fragmentů, ale v těch nejnovějších je krajina pojata více intuitivně, pocitově, podléhající vlastní estetice, a ne tolik zaměřená na pozorovanou stránku věci. Plní již více funkci určité reflexe, otisku, možná transformace v podvědomí a takto je přenesena na plátno. Autora stále intenzivněji zajímá barva. Nevychází, jako dříve tolik z kresby či námětu, ale z určité nahodilosti a interakce barevných skvrn a ploch. Nechává se barvou vést, pracuje více gesticky a expresivně.

Milan Kubeš je výtvarník a tenisový trenér. Tvrdí, že je lajdák na vymývání štětců, že se řídí pocity, ale netíhne k abstrakci. Má rád tvorbu Zdeňka Buriana: „Bylo mi šestnáct a se školou jsme šli na výstavu. Ilustrace se mi líbily a tehdy jsem začal kopírovat jeho kresby, malovat olejovými barvami a napodobovat i staré mistry,“ popsal počátky své výtvarné kariéry absolvent Fakulty výtvarného umění Vysokého učení technického v Brně. Inspirují jej také staří mistři typu Rembrandta, Tiziana či Slavička. Čerpá však ze všeho, co se děje kolem něj. „Mám rád třeba knihu Temné síly přírody. Její témata jsou ovšem trochu ponurá,“. Na vysoké škole objevil Milan krásu akvarelu a používá ji i teď, i když techniku střídá s akrylem. Tyto barvy mají podobné vlastnosti jako olejovky, s nimiž začínal, a navíc se mohou na rozdíl od vodových navzájem překrývat.

16.9.–21.10. 2022

Nízkoenergetický dům, Sluňákov, Dům přírody Litovelského Pomoraví, Horka nad Moravou.

ČLOVĚK V KRAJINĚ, KRAJINA V ČLOVĚKU

Kurátor: Vladimír Janek.

Vernisáž výstavy účastníků Letního výtvarného ateliéru v areálu Sluňákova a v blízké lužní krajině v srpnu 2022. Zásadní téma vztahu člověka k přírodě, reflexe krajiny vnější, ale i vnitřní, radost i smutek, to vše se objevuje v obrazech kresebných, malířských či fotografických. Tvůrčí dílnu realizuje Výtvarný obor DDM Olomouc pod vedením fotografa Vladimíra Janka a výtvarnice Petry Vaculíkové.

Pořádá Galerie Caesar

4.–28. 10. 2022

Galerie Caesar

HELGI THORGILS FRIDJONSSON (Island)

Kurátor: Miroslav Schubert

Nepříliš bohatá – avšak o to specifičtější – flóra a fauna je zachycena jako nedílná součást umělcových obrazů; nicméně – on je především figuralista. Tak se na jeho plátnech objevují kromě různorodých mraků nejrozmanitější shluky drobných květin a lišejníků, ptáků (racků a papuchalků, labutí a husí, čejek, roháčů a potápek), ryb a krabů, mrožů a tuleňů, severských psů a malých koníků, ... a to vše vytváří svérázné bizarní prostředí pro levitující lidské postavy. Jejich nahota demonstruje pupeční pouto s přírodou. Často se jedná o autostylizace a autoportréty. Alegorické výjevy (např. skupiny muzikantů připomínající andělské chóry Filippina Lippiho na fresce římského kostela Santa Maria sopra

Minerva; Filippino však své anděly samozřejmě oděl) jsou někdy poněkud paradoxně dokoňponovány ovocem, včetně jižního. Až o takový paradox se však nejedná, poněvadž banány a pomeranče se běžně pěstují v tzv. zelených domech, což jsou jakési masivní skleníky vyhříváné nesčetnými termálními prameny.

Helgi Thorgils Fridjonsson zobrazuje obyčejný život kombinovaný se sny a mýty. To může teoretiky svádět ke srovnávání se surrealisty a naivisty. Akcent je však evidentně kladen spíše na existenciální pocity (život a smrt, radost a úzkost). Zádumčivá klidná atmosféra však nevznívá tragicky. Filosofický pohled na svět, jehož základem je soulad a respektování přírody člověkem, umocňuje užití tradičních malířských technik. Často jsou využívány sofistikované optické efekty (symetrie), způsobené odrazy na vodní hladině. Stále více (avšak ne intenzivněji) se na paletě uplatňuje bílá. Kromě již zmíněných výjevů je typické i téma rodiny. Portréty přátel jsou realistické a psychologicky propracované. V sérii padesáti dvou pohledů z okna jeho chaty v pustině (Kjallaksstadir) od ledna do prosince roku 2002 byly unikátně zachyceny rozměry divoké přírody.

Workshopy EDO 22

Člověk v krajině, krajina v člověku.

Vladimír Janek a Petra Vaculíková.

Workshop je již naplněn.

Lesní mysl. 24.9.2022 (sobota)

Johana Pytlíčková.

Dvouhodinový seminář, kdy si vyzkoušíte metodu tzv. lesní mysli, která využívá vlivu přírody na lidské zdraví. Koncept založený na sebeděči, seberozvoji a sebezpoznaní podporuje odolnost, zdraví a životní rovnováhu. Součástí kurzu, který je určen pouze dospělým je i procházka lužním lesem.

Součástí programu EdOJARMARKU, který Vám nabízí také další příjemné zážitky.

Nutná rezervace místa na e-mailu jana.vyhnakova@slunakov.cz

Fotosoutěž EDO 22

Pořádá Statutární město Olomouc v rámci realizace MA21

Soutěžní fotografie pošlete od 15.7. do 15.9. 2022 na email radek.hloch@olomouc.eu

OLOMOUC V BUBLINÁCH

Jak vypadá setkání různých světů? A co když bubliny těchto světů prasknou a světy se prolnou? Zachyťte místa či momenty, kde se setkávají reálné či myšlenkové bubliny, a nabídněte svůj pohled na svět ostatním!

Soutěžní kategorie:

I. Kde příroda potkává člověka-fotky, které zobrazují kontrast či prolínání přírody a civilizace.

II. Bubliny, ve kterých žijeme-fotky zachycující setkání lidí z různých společenských skupin, lidí s rozdílnými názory.

Soutěžící zašle fotografii společně s uvedením svého jména, příjmení, data narození, telefonního čísla a soutěžní kategorie na e-mail kontaktní osoby:

radek.hloch@olomouc.eu,

nejpozději do 15. 9. 2022.

Více informací a pravidla soutěže na:

<https://menime.olomouc.eu/mistni-agenda-21/fotosoutez>.

Již 32 let Ekologické dny Olomouc pořádá

Sluňákov, centrum ekologických aktivit města Olomouce, o.p.s.

Aktuální program celého festivalu EDO 2022:

slunakov.cz/edo

FB skupina: **Ekologické dny Olomouc-Sluňákov**

<https://bit.ly/3QT7681>

FB události:

<https://bit.ly/3AbscsE>

Teletext ČT1 str. 584

(během konání festivalu)

PROSÍME PODPOŘTE EDO

Velmi nám pomůže vaše podpora EDO a Sluňákova:

<https://slunakov.cz/podporte-nas/>

Budeme vděční za přeposlání, oznámení, sdílení, pozvání,
jakoukoliv pomoc s propagací programu EDO případným zájemcům!!!

PODPORA:

Státní fond životního prostředí (www.sfzp.cz),

Ministerstvo životního prostředí (www.mzp.cz),

Olomoucký kraj, Muzeum umění Olomouc,

Statutární město Olomouc:

Olomouc třídí odpad,

Odbor městské zeleně a odpadového hospodářství MmOl,

Odbor cestovního ruchu, kultury a sportu MmOl.

„Tento projekt je financován Státním fondem životního prostředí České republiky na základě rozhodnutí ministra životního prostředí.“

POZVÁNKU NA EDO UVEŘEJNILY MÉDIA:

Naše příroda, olomouc.cz – nejlepší adresa ve městě,

LISTY dvouměsíčník pro kulturu a dialog, TV Morava, Salon Práva, Vesmír,

7.G Sedmá generace, Teletext ČT1, Český rozhlas Olomouc, Bedrník,

Univerzita Palackého, Fakultní nemocnice Olomouc.

ZÁŠTITA:

Miroslav Žbánek,

primátor Statutárního města Olomouce.

Josef Suchánek,

hejtman Olomouckého kraje.

SPOLUPRÁCE:

Odborný program:

Václav Bělohradský, Petr Pokorný, Eliška Fulínová,
Zuzana Kosticová, Salon Práva, Tomáš Daněk (UPOL),
Pavučina–síť středisek ekologické výchovy, ...

Kulturní program:

Muzeum umění Olomouc, Galerie Caesar, Galerie 8smička (Humpolec), Jiří Králík,
Habima Fuchs, Barbora Kundračíková, Střední škola zemědělská a zahradnická Olomouc,
Výtvarný obor DDM Olomouc pod vedením Vladimíra Janka a Petry Vaculíkové,
Zvířecí stáda Václava Dostála.

Jako průvodci výletů:

Pavel Konečný (Art brut festival), Jakub Potůček, Martin Golec,
Stanislav Hausvater a Miloš Doležal,

Ekojarmark:

Swingstones Olomouc, Rodinné centrum Heřmánek,
Pevnost poznání Olomouc (Univerzita Palackého v Olomouci),
Vlastivědné muzeum Olomouc, Potravinová banka Olomouc, Euroinstitut,
Filip Šrámek, Johana Pytlíčková-Lesní mysl,
Statutární město Olomouc: Odbor městské zeleně a odpadového hospodářství,
Odbor cestovního ruchu, kultury a sportu, Oddělení kultury,
Místní agenda 21 Statutárního města Olomouce,
Udržitelná univerzita a Udržitelný Palacký (UP Olomouc),
Technické služby města Olomouce, ...

Grafický design festivalu:

Kultivar design studio, cosa.cz